

Med djupaste Vördnad har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldra ödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors d. 1. Mars 1866.

P. S. I dag börjar utvexling af 2 och 1 Markst<ycken>.

10

565 *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 7.III 1866*
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator och Riddare.

Åberopande mitt på förmiddagen afsända telegramm, utbeder jag mig att få tillägga några ord, med anledning af Herr Senatorns mig denna morgon tillhandakomne ärade skrifvelse af den 2:dra dennes.

20 Anslaget åt fattigvårdstyrelserna begärdes och erhöles icke för Kajana härad ensamt utan för hela länet; derföre hafva också vederbörande nödställda församlingar inom andra härader fått sin anpart deraf och emedan jag ännu har 3 000 *Bm*, och circa 100 T<unn> Spannmål i behåll, ansåg jag mig denna gång icke böra begära förstärkning.

Såbeskaffade lån som dessa, äro i allmänhet icke omtyckta uti de af förrigt betydligt skuldsatte församlingarne; då medlen icke omedelbart komma de besuttne tillgodo, men dessa måste svara för återbetalningen, så föredrager man ibland, att låta sina fattiga gå och tigga, 30 isynnerhet om man har någon stad nära tillhands.

Törnåwa församling företog sig att sammanfösa sina fattiga uti Kompanier om 50 personer, män, qvinnor och barn, med sådan anordning, att dessa alla 24 timmar skulle byta om nattläger. Så snart jag fick kännedom om denna monstrositet, anbefallte jag Kompaniernas upplösning och erbjöd församlingen ett lån; det sednare afbjödes och angående det förra förklarades, att församlingen ansåge den tillgripna utvägen såsom den förmånligaste, »för att göra det rätt obehagligt för de fattiga». Jag var till slut tvungen att skicka länsman dit med förklaring, att fattigvårdsstyrelsen skulle ställas under tilltal 40 inför laga domstol om »kompanierna» icke genast afskaffades; detta skedde nu änteligen, men nerffebern hade redan hunnit bryta ut ibland dessa olyckliga,

Ifrågavarande är nu visserligen ett undantagsfall; våra fattigvårdstyrelser bjuda i allmänhet till att göra sitt bästa för att förekomma tiggeriet. Något »härberge» å la Kuopio hafva vi här icke inrättat, och detta med rätta, emedan en sådan inrättning skulle inverka ofantligt attraherande; i stället ämna vi nu föranstalta en insamling af vårutsäde åt de obesuttne.

Åtgärd om uppköp och transport af mjöl för undsättningsarbetena 50 nästa vår, vidtogs genast efter det Senatens bifall till de begärda anslagen utföll. Derigenom erhöles det billigare, för 36 å 38 Mark pro matta och äro sålunda anskaffade: 75 Mattor till Rovaniemi, 50 för Pelso, 75 för vägen söder om Uleå träsk och 30 för sänkningen af Hyrynsalmi backorna.

Angående kornutsädet öfverenskom jag med vederbörande såväl i

Kajana härad som allannorstädes sålunda, att låntagare egde, under en lägre kronobetjents tillsyn, afhemta kornet ifrån magasinerna och sedan upplägga det antingen i socknemagasinerna eller i upphyrda lokaler byavis, hvarefter nycklarne till förvaringsrummen skulle lemnas till länsman och spannmålen icke utgifvas före såningstiden. Alltså ingen fara.

Herr Senatorns förslag, att vara betänkt på upplag af mjöl eller säd på sådana orter, som menförstiden kunde komma i trångsmål, måste jag ännu begrunda. Saken är vigtig nog. I början af Februari månad egde de trafikernade i Kajana stad ännu kvar 2 000 Mattor mjöl, 1 200 Mattor och 600 tunnor råg. Dessa förråder äro icke att förakta och dessutom innehade dåförstiden klockaren Hindikka i Sotkamo cirka 200 Mattor. Mycket släpas derutöfver ifrån Kuopio län. Men Kuhmo och Suomussalmi landthandlande innehade jemförelsevis mindre förråder. Jag skall tala med Kapten Granstedt angående anskaffande af ett parti mjöl för den förestående forsrensningen i Kuhmoniemmi och tillskrifva fattigvårdsstyrelserna såväl derstädes som i Suomussalmi, att förse sig till menföret. Uleå, Salo och Haapajarvi härader hafva sommarvägar, som i nödfall alltid kunna begagnas och klicka förråderna hos våra trafikerande, så har jag 3 000 Tunno>r råg i Kronomagasinerna att hjälpa efter. Till utsäde måste då om sommaren annan råg skaffas. I Norra delen af Kemi härad och i Lappmarkerna kunde deremot också brist uppstå, men man kommer der i nödfall äfven utan bröd tillrätta – det låter besynnerligt, men det är sannt. I Kolari ätes nästan bara halm. Men man skriker hos oss icke så mycket som i Savolax och Karelen.

Med utmärktaste högaktning och uppriktigaste tillgifvenhet Högdäde Herr Senatorns och Riddarens

ödmjukaste tjenare

G. Alfthan

Uleåborg den 7 Mars 1866.

P. S. Förordningen om Ryska Skiljemyntets ankom i dag.

566 J. W. G:SON SNELLMAN – J. V. SNELLMAN
7.III 1866

RA, J. V. Snellmans samling

Käre Broder!

Afläggande min tacksägelse för M<in> B<roder>s Vänskapsfulla af den 28 pass<a>to will jag härmed endast fästa M<in> B<roder>s uppmärksamhet uppå huru H<elsing>fors Börsmäklaren Duncker sköter om de uppdrag som honom anförtros. dock önskar jag ej blifva komprometerad.

Utän någon föregående skriftvexling emottog jag här i afskrift bifogade telegram och skref i anledning däraf till Herr Duncker enligt äfven hosfogade afskrift i den öfvertygelsen att jag med första derpå följande post skulle få emottaga bref ifrån D<uncker> bekräftande telegrammen och förklarande hvad dermed åsyftades. Men intet bref hördes af förän i dag då jag emottog hosfogade Original bref. Som ej heller är särdeles klart affattadt.

Emedertid finnes ju i dagens allmänna tidning en redig Annonce om